

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 30 november 2005 (01.12)
(OR. en)**

**14469/4/05
REV 4**

LIMITE

**JAI 423
ECOFIN 353
TRANS 234
RELEX 639
ECO 136
PESC 1010
COTER 72
COSDP 810
PROCIV 174
ENER 172
ATO 103**

NOTA I-PUNT

van: het voorzitterschap en de coördinator voor terrorismebestrijding
aan: de Raad/de Europese Raad

nr. vorig doc.: 14469/3/05 REV 3 JAI 423 ECOFIN 353 TRANS 234 RELEX 639 ECO 136
PESC 1010 COTER 72 COSDP 810 PROCIV 174 ENER 172 ATO 103

Betreft: De terrorismebestrijdingsstrategie van de Europese Unie

Dit document wordt ter goedkeuring aan de Raad voorgelegd en zal vervolgens ter aanneming aan de Europese Raad worden voorgelegd.

* * *

DE TERRORISMEBESTRIJDINGSSTRATEGIE VAN DE EUROPESE UNIE

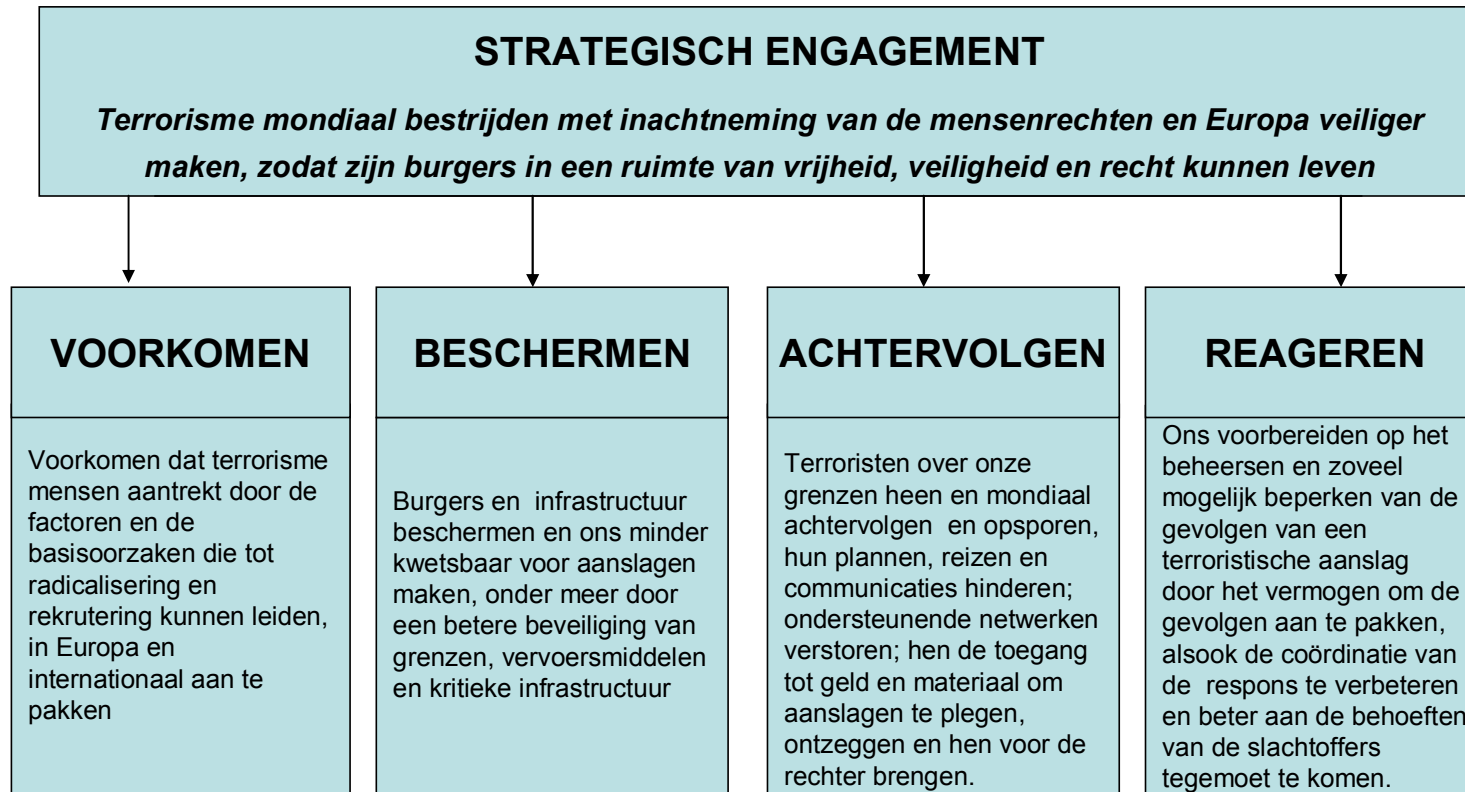
VOORKOMEN BESCHERMEN ACHTERVOLGEN REAGEREN

Het strategisch engagement van de Europese Unie:

Terrorisme mondiaal bestrijden met inachtneming van de mensenrechten;

Europa veiliger maken, zodat zijn burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht kunnen leven.

De terrorismebestrijdingsstrategie van de EU omvat vier soorten werkzaamheden, die passen in haar strategisch engagement:

De lidstaten dragen de hoofdverantwoordelijkheid in de strijd tegen het terrorisme en de EU kan op vier belangrijke manieren voor meerwaarde zorgen:

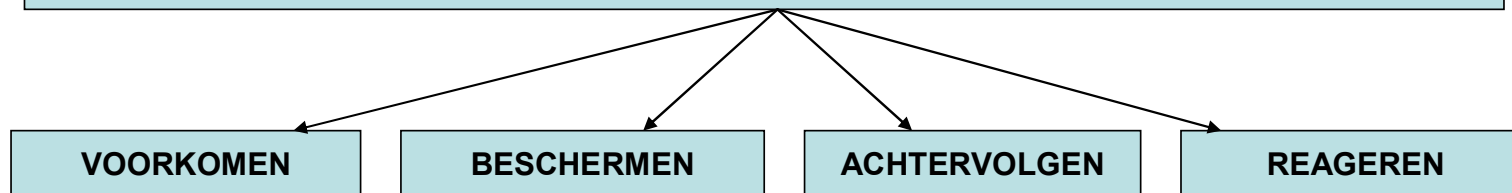

De EU dient haar doelstellingen op een democratische en verantwoorde manier te verwezenlijken. Politiek toezicht op de strategie en een regelmatige follow-up zullen essentieel zijn:

EUROPESE RAAD: POLITIEK TOEZICHT

POLITIEKE DIALOOG OP HOOG NIVEAU INZAKE TERRORISMEBESTRIJDING
RAAD - EUROPEES PARLEMENT- COMMISSIE
Een vergadering per voorzitterschap om interinstitutioneel bestuur te garanderen

Voortgangsbewaking door het COREPER met betrekking tot de vier pijlers van de strategie
met regelmatige follow-up en informatieverstrekking door de coördinator voor terrorismebestrijding
en de Commissie

DE TERRORISMEBESTRIJDINGSSTRATEGIE VAN DE EUROPESE UNIE

VOORKOMEN

BESCHERMEN

ACHTERVOLGEN

REAGEREN

STRATEGISCH ENGAGEMENT:

terrorisme mondiaal bestrijden met inachtneming van de mensenrechten; Europa veiliger maken en haar burgers de mogelijkheid bieden in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te leven

INLEIDING

1. Terrorisme vormt een bedreiging voor alle staten en volkeren. Het vormt een ernstige dreiging voor onze veiligheid, de waarden van onze democratische samenlevingen en de rechten en vrijheden van onze burgers, met name door het lukraak kiezen van onschuldigen als doelwit. Terrorisme is crimineel en kan onder geen enkele omstandigheid worden gerechtvaardigd.
2. De Europese Unie is een ruimte van toenemende openheid, waar de interne en externe aspecten van veiligheid nauw verweven zijn. Het is een ruimte van toenemende onderlinge afhankelijkheid, die vrij verkeer van personen, ideeën, technologie en middelen mogelijk maakt. Het is een omgeving waarvan terroristen misbruik maken om hun doelstellingen te realiseren. Tegen deze achtergrond is een gecoördineerd, collectief en solidair Europees optreden noodzakelijk om terrorisme te bestrijden.
3. De vier pijlers van de terrorismebestrijdingsstrategie van de EU, namelijk voorkomen, beschermen, achtervolgen en reageren, bieden een alomvattend en evenredig antwoord op de internationale terroristische dreiging. De strategie vereist inspanningen op nationaal, Europees en internationaal niveau om de dreiging van het terrorisme te verminderen en ons minder kwetsbaar voor aanslagen te maken. De strategie omvat onze doelstellingen om de rekruteringen van nieuwe terroristen te voorkomen, eventuele doelwitten beter te beschermen, de leden van bestaande netwerken te achtervolgen en op te sporen en ons vermogen om te reageren op de gevolgen van terroristische aanslagen en deze te beheersen, te verbeteren. Deze strategie luidt de volgende fase in van het werkprogramma dat de Europese Raad van maart 2004 in de nasleep van de bomaanslagen in Madrid heeft vastgesteld.

4. Een horizontaal element in de vier pijlers van de strategie van de Unie is de rol van de Unie in de wereld. De Europese Unie neemt overeenkomstig de Europese Veiligheidsstrategie door haar externe optreden de verantwoordelijkheid op zich om bij te dragen tot de mondiale veiligheid en de totstandbrenging van een veiligere wereld. Optredend via en samen met de Verenigde Naties en andere internationale en regionale organisaties zal de EU werken aan de opbouw van een internationale consensus en zal zij internationale normen voor terrorismebestrijding bevorderen. De EU zal zich beijveren voor het in VN-verband ontwikkelen van een mondiale terrorismebestrijdingsstrategie. In de dialoog met belangrijke partnerlanden, met inbegrip van de Verenigde Staten, hoge prioriteit blijven geven aan terrorismebestrijding zal ook een kernelement van de Europese aanpak vormen.
5. Aangezien de huidige internationale terroristische dreiging zowel gevolgen als oorzaken heeft in vele delen van de wereld buiten de EU, zal de samenwerking met en hulpverlening aan prioritaire derde landen - in onder meer Noord-Afrika, het Midden-Oosten en Zuidoost-Azië - van cruciaal belang zijn. Ten slotte zullen, als onderdeel van de dialoog en de verbondenheid tussen culturen, geloven en beschavingen, de inspanningen om geschillen op te lossen en goed bestuur en democratie te bevorderen essentiële elementen van de strategie vormen om de oorzakelijke en structurele factoren die ten grondslag liggen aan de radicalisering aan te pakken.

VOORKOMEN

6. Om te voorkomen dat terrorisme mensen aantrekt en te beletten dat een volgende generatie van terroristen ontstaat, heeft de EU overeenstemming bereikt over een alomvattende strategie en een alomvattend actieplan ter bestrijding van radicalisering en rekrutering van terroristen. Deze strategie is toegespitst op de bestrijding van radicalisering en rekrutering door terroristische bewegingen als Al-Qaida en de door Al-Qaida geïnspireerde groepen, aangezien dit type terrorisme momenteel de voornaamste bedreiging voor de Unie als geheel vormt.
7. Terrorismen kan nooit worden gerechtvaardigd. Terroristische daden kunnen niet goedgepraat worden of onbestraft blijven. De grote meerderheid van de Europeanen, ongeacht hun geloof, staat niet open voor extremistische ideologieën. Van de weinige die daar wel voor openstaan, zijn er maar enkele die naar terroristische middelen grijpen. Het besluit om bij terrorisme betrokken te raken is telkens een individueel besluit, ook al liggen er vaak gelijkaardige motieven aan ten grondslag. Wij moeten nagaan welke methoden, welke propaganda en welke omstandigheden mensen tot terrorisme brengen en die bestrijden.

8. De uitdaging om radicalisering en rekrutering van terroristen te bestrijden moet in de eerste plaats op nationaal, regionaal en lokaal vlak worden aangegaan door de lidstaten. Acties van de EU, met inbegrip van de bijdrage van de Europese Commissie, kunnen evenwel een belangrijk kader bieden om de nationale beleidsmaatregelen te helpen coördineren, informatie uit te wisselen en goede praktijken vast te stellen. Maar het aangaan van die uitdaging gaat de krachten van individuele regeringen te boven en zal de volledige inzet van alle volkeren in Europa en daarbuiten vereisen.
9. Om bij terrorisme betrokken te raken moet een individu praktische stappen ondernemen. Door de globalisering zijn er veel meer mogelijkheden gekomen om ideeën in actie om te zetten: doordat het gemakkelijker is geworden om te reizen, geld over te maken en te communiceren, onder meer via het internet, krijgt men ook gemakkelijker toegang tot radicale ideeën en onderricht. Wij moeten dergelijk gedrag opsporen, bijvoorbeeld door middel van buurtpolitie en door het reizen naar conflictgebieden in de gaten te houden. Wij moeten ook barrières opwerpen tegen dergelijk gedrag door de activiteiten van degenen die een rol spelen bij radicalisering aan banden te leggen, door de toegang tot terroristentraining te beletten, door een sterk rechtskader te scheppen om aanstoken en rekruteren te voorkomen en door middelen te bestuderen om de werving van terroristen via het internet te belemmeren.
10. Er wordt een zeer extremistisch wereldbeeld gepropageerd dat personen ertoe aanzet geweld te plegen en te rechtvaardigen. Zo gaat het bijvoorbeeld bij de meest recente golf van terrorisme in hoofdzaak om propaganda die wereldwijd in conflicten het bewijs tracht te zien van een zogenaamde confrontatie tussen het Westen en de islam. Om deze problemen aan te pakken moeten wij ervoor zorgen dat gematigde standpunten meer weerklank vinden dan extremistische ideeën door aansluiting te zoeken bij het maatschappelijk middenveld en de geloofsgroeperingen die de door terroristen en tot geweld aanzettende extremisten gepropageerde ideeën afwijzen. Wij moeten onze eigen boodschap doelmatiger overbrengen teneinde de visie op het nationaal en Europees beleid te veranderen. Wij moeten er ook voor zorgen dat de kloof door ons eigen beleid niet breder wordt. De ontwikkeling van een niet beladen taalgebruik om over die onderwerpen te debatteren, zal daaraan bijdragen.

11. Er is een hele reeks omstandigheden in de samenleving die een klimaat kunnen creëren waarin mensen sneller gaan radicaliseren. Die omstandigheden zijn onder meer zwak of autocratisch bestuur, snelle maar ongecontroleerde modernisering, het ontbreken van politieke of economische vooruitzichten en van onderwijsmogelijkheden. In de Unie doen die omstandigheden zich niet algemeen voor, maar misschien wel binnen bepaalde segmenten van de bevolking. Om dit tegen te gaan moeten wij buiten de Unie goed bestuur, mensenrechten, democratie alsook onderwijs en economische welvaart nog krachtadiger bevorderen en meewerken aan het oplossen van conflicten. Ook moeten wij eventuele ongelijkheid en discriminatie bestrijden en de interculturele dialoog en integratie op lange termijn in voorkomend geval bevorderen.

12. Radicalisering en rekrutering is een internationaal verschijnsel. Wij kunnen veel doen om onze partners buiten de EU bij te staan bij de bestrijding van radicalisering, onder meer door samenwerkings- en bijstandsprogramma's met derde landen en werkzaamheden via internationale organisaties.

13. Kernprioriteiten voor "Voorkomen" zijn:
 - ontwikkeling van gemeenschappelijke benaderingen om probleemgedrag, met name het misbruik van internet, op te merken en aan te pakken;
 - aanpakken van aanstoking en rekrutering, met name op plaatsen waar mensen vooral samenkomen, zoals in gevangenissen, op plaatsen waar godsdienstondericht wordt verstrekt of in gebedshuizen, met name door uitvoering van wetgeving die dit gedrag strafbaar stelt;
 - ontwikkeling van een media- en communicatiestrategie om het EU-beleid beter toe te lichten;
 - bevordering van goed bestuur, democratie, onderwijs en economische welvaart door bijstandsprogramma's van de Gemeenschap en de lidstaten;
 - ontwikkeling van een interculturele dialoog binnen en buiten de Unie;
 - ontwikkeling van een niet-beladen taalgebruik om over de vraagstukken te debatteren;
 - voortzetting van onderzoek en uitwisseling van analyses en ervaringen om ons inzicht in de vraagstukken te vergroten en beleidsrespons te ontwikkelen.

BESCHERMEN

14. Bescherming is een cruciaal onderdeel van onze terrorismebestrijdingsstrategie. Wij moeten belangrijke doelwitten beter verdedigen door ze minder kwetsbaar te maken voor aanslagen en de gevolgen van een eventuele aanslag te beperken.
15. Terwijl de lidstaten de primaire verantwoordelijkheid dragen voor een betere bescherming van belangrijke doelwitten, vereisen de onderlinge afhankelijkheid van grensbeveiligings-, vervoers- en andere grensoverschrijdende infrastructuur een doeltreffend collectief optreden van de EU. Op gebieden waar beveiligingsregelingen op EU-niveau bestaan, zoals de grens- en transportbeveiliging, spelen de EU en met name de Europese Commissie een belangrijke rol bij het verhogen van de normen. Verdere besprekingen tussen de lidstaten, met ondersteuning van de Europese instellingen, zullen een aanzienlijk kader opleveren waarbinnen de lidstaten hun beleid kunnen coördineren, informatie over de op nationaal niveau ontwikkelde respons kunnen delen, goede praktijken kunnen bepalen, en kunnen samenwerken om nieuwe ideeën te ontwikkelen.
16. Wij moeten onze buitengrenzen beter beschermen om het bekende of vermoedelijke terroristen moeilijker te maken de EU binnen te komen of in de EU te opereren. Betere technologieën voor zowel het vastleggen als het uitwisselen van passagiersgegevens, en de opnemings van biometrische informatie in identiteits- en reisdocumenten, zullen onze grenscontroles doeltreffender maken en onze burgers meer vertrouwen inboezemen. Het Europees Buitengrenzenagentschap zal ook een rol te vervullen hebben bij het uitvoeren van risico-beoordelingen als onderdeel van de inspanningen ter versterking van de controles en het toezicht aan de buitengrens van de EU. De invoering van het visum-informatiesysteem en de tweede generatie van het Schengen-informatiesysteem zal ervoor zorgen dat onze autoriteiten informatie kunnen delen en raadplegen en zo nodig de toegang tot het Schengengebied kunnen weigeren.
17. Wij moeten ook collectief aan de verhoging van de normen voor transportbeveiliging werken. Wij moeten luchthavens en zeehavens beter beschermen en de regelingen voor de beveiliging van vliegtuigen versterken om terroristische aanslagen te beletten en de kwetsbare plekken in binnenlandse en overzeese transportoperaties aan te pakken. Deze maatregelen zullen worden ontwikkeld door een combinatie van specifieke dreigings- en kwetsbaarheidsbeoordelingen,

de uitvoering van overeengekomen EU-wetgeving inzake beveiliging van luchtvaart en zeevaart, en het overeenkomen van herziene EU-wetgeving inzake beveiliging van de luchtvaart. Er kan ook samen worden gewerkt met het oog op een betere beveiliging van het weg- en het spoorwegverkeer. Om de werkzaamheden op al deze gebieden te ondersteunen, moet het EU-beleid op het gebied van onderzoek en ontwikkeling, met inbegrip van de O&O-programma's van de Europese Commissie, erop gericht blijven beveiligingsgerelateerd onderzoek in de context van terrorisme op te nemen.

18. Het is van essentieel belang dat kritieke infrastructuur in geheel Europa minder kwetsbaar wordt gemaakt voor materiële en elektronische aanvallen. Om onze bescherming verder te verbeteren, zijn wij overeengekomen een werkprogramma op te stellen dat gericht is op een betere bescherming van de kritieke infrastructuur in geheel Europa. Wij zullen daarnaartoe blijven werken, en daarbij een op alle gevaren afgestemde aanpak ontwikkelen waarbij de dreiging die van het terrorisme uitgaat, als prioriteit wordt erkend.
19. Wij moeten er ook voor zorgen dat onze collectieve werkzaamheden, en met name de EU-onderzoeksinspanningen, bijdragen tot de ontwikkeling van methodes om drukke plaatsen en andere zachte doelwitten tegen aanslagen te beschermen.
20. In internationaal verband moeten wij met partners en internationale organisaties samenwerken op het gebied van transportbeveiliging, en non-proliferatie van NRBC-materialen en handvuurwapens/lichte wapens, alsook technische bijstand inzake beschermende veiligheidsmaatregelen aan prioritaire derde landen verlenen als onderdeel van onze ruimere technische bijstandsprogramma's.
21. Kernprioriteiten voor "Beschermen" zijn:
 - aanbrengen van verbeteringen in de beveiliging van EU-paspoorten door de opneming van biometrische gegevens;
 - totstandbrengen van het visuminformatiesysteem (VIS) en de tweede generatie van het Schengen-informatiesysteem (SISII);
 - ontwikkeling, via Frontex, van een doeltreffende risicoanalyse voor de buitengrens van de EU;
 - toepassing van overeengekomen gemeenschappelijke normen inzake de beveiliging van de burgerluchtvaart en lucht- en zeehavens;
 - bereiken van een akkoord over een Europees programma voor de bescherming van kritieke infrastructuur;
 - optimaal gebruik van de onderzoeksactiviteit op EU- en Gemeenschapsniveau.

ACHTERVOLGEN

22. Wij zullen ons engagement tot het verstoren van terroristische activiteiten en het over de grenzen heen achtervolgen van terroristen verder versterken en uitvoeren. Onze doelstellingen bestaan erin de plannen van terroristen te doorkruisen, hun netwerken en de activiteiten van ronselaars voor terrorisme te verstoren, de geldmiddelen van terroristen en de toegang tot materiaal voor het plegen van aanslagen te blokkeren en hen voor de rechter te brengen, steeds met eerbiediging van de mensenrechten en het internationaal recht.
23. Zoals overeengekomen in het Haags Programma, zullen de lidstaten bij het vrijwaren van de nationale veiligheid ook volledig rekening houden met de veiligheid van de Unie als geheel. De Unie zal de inspanningen van de lidstaten om terroristen te verstoren ondersteunen door de uitwisseling van informatie en inlichtingen tussen de lidstaten te stimuleren, gemeenschappelijke analyses van de dreiging te verstrekken en de operationele samenwerking op rechtshandhavingsgebied te intensiveren.
24. Op nationaal niveau moeten de bevoegde instanties over de nodige instrumenten voor het verzamelen en analyseren van inlichtingen en het achtervolgen en opsporen van terroristen beschikken, waarbij de lidstaten waar nodig hun beleidsreacties en wetgevingsbepalingen moeten actualiseren. In dit verband is ons gezamenlijk doel te zorgen voor de follow-up en de volledige inachtneming van de tijdens het EU-proces van wederzijdse beoordeling bepaalde aanbevelingen. De lidstaten zullen verslag uitbrengen over de wijze waarop zij hun nationale capaciteiten en instrumentarium hebben verbeterd.
25. De ontwikkeling van een gemeenschappelijk inzicht in de dreiging is van fundamenteel belang voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijk beleid voor de respons. De beoordelingen van het gemeenschappelijk situatiecentrum, die op de bijdragen van de nationale veiligheids- en inlichtingendiensten en Europol gebaseerd zijn, moeten informatie blijven aanleveren met het oog op de besluitvorming op alle beleidsterreinen van de EU.

26. Instrumenten zoals het Europees aanhoudingsbevel blijken belangrijke werktuigen te zijn bij de grensoverschrijdende achtervolging en opsporing van terroristen. Nu moet voorrang worden gegeven aan andere praktische maatregelen om het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in praktijk te brengen. Een cruciale maatregel is het Europees bewijsverkrijgingsbevel, dat de lidstaten in staat zal stellen bewijs van elders in de EU te verkrijgen om terroristen te helpen veroordelen. De lidstaten dienen ook de praktische samenwerking en de uitwisseling van informatie tussen politie en justitie autoriteiten, met name via Europol en Eurojust, verder te verbeteren. Voorts moeten waar nodig gemeenschappelijke onderzoeksteams worden opgericht voor grensoverschrijdende opsporingen. De evaluatie van de uitvoering van wetgevende maatregelen zal belangrijk zijn en zal gegevens opleveren voor de verdere werkzaamheden, en de lidstaten dienen ervoor te zorgen dat zij de overeengekomen Europese maatregelen uitvoeren, alsook de toepasselijke internationale Verdragen en Overeenkomsten ratificeren teneinde voor een passende wetgevingsrespons op de dreiging te zorgen.
27. Bij de overgang van ad hoc- naar systematische politiesamenwerking is de ontwikkeling en de praktische toepassing van het beginsel van beschikbaarheid van rechtshandavingsinformatie een belangrijke stap. Voorts moet de ontwikkeling van nieuwe IT-systemen zoals het visum-informatiesysteem en het Schengen-informatiesysteem van de volgende generatie, onder verzekering van gegevensbescherming, de met de binnenlandse veiligheid belaste autoriteiten een betere toegang bieden en daarbij de tot hun beschikking staande informatie van een brede basis voorzien. Tevens dient te worden nagedacht over het ontwikkelen van gemeenschappelijke methoden voor het delen van informatie over potentiële terroristen en over personen die het land zijn uitgezet wegens met terrorisme verband houdende misdrijven.
28. Terroristen moet de middelen worden ontzegd waarmee zij - rechtstreeks (bv. wapens en explosieven) of onrechtstreeks (bv. valse documenten die onopgemerkt reizen en verblijven mogelijk maken) - aanslagen opzetten. Hun vermogen om ongemerkt te communiceren en plannen te smeden moet worden belemmerd door maatregelen zoals het bewaren van telecommunicatiegegevens. Voorzover mogelijk moet hun ook de door het internet geboden gelegenheid om te communiceren en technische expertise in verband met terrorisme te verspreiden, worden ontnomen.

29. Een voor terroristen vijandige omgeving creëren behelst ook het aanpakken van de financiering van terrorisme. De EU heeft al schikkingen getroffen om tegoeden van terroristen te bevriezen. De volgende fase bestaat erin de EU-wetgeving inzake witwaspraktijken en geldovermakingen uit te voeren en stappen overeen te komen om (girale) overdrachten van terreurgeld te verhinderen. Voorts blijft het aanpakken van het misbruik van de non-profit-sector prioritair. Ook moeten we ervoor zorgen dat financiële recherche integrerend deel uitmaakt van alle opsporingsactiviteiten in verband met terrorisme. Deze maatregelen en andere, die op de aanbevelingen van de Task Force financiële maatregelen tegen het witwassen van geld steunen, maken deel uit van de alomvattende EU-strategie ter bestrijding van terrorismefinanciering. Momenteel worden de prestaties van de EU in de strijd tegen de financiering van terrorisme geëvalueerd om ervoor te zorgen dat onze aanpak met de tijd meegaat.
30. Vele van de terroristische dreigingen voor Europa vinden hun oorsprong buiten de EU. Daarom moet de achtervolging ook een wereldwijde dimensie hebben. De EU zal zich inspannen om de internationale consensus te versterken via de Verenigde Naties en andere internationale instanties en via een dialoog en akkoorden (waarin anti-terrorismebepalingen zijn opgenomen) met cruciale partners en zij zal zich inzetten voor een akkoord over een alomvattend VN-verdrag tegen terrorisme. In coordinatie met het werk van andere donoren zullen prioritaire landen worden geholpen bij het invoeren en toepassen van de nodige mechanismen voor het verstoren van het terrorisme.
31. Kernprioriteiten voor "Achtervolgen" zijn:
- het versterken van de nationale capaciteiten ter bestrijding van terrorisme in het licht van de aanbevelingen van de wederzijdse evaluatie van nationale organisatie van de terrorismebestrijding;
 - een optimaal beroep doen op Europol en Eurojust teneinde de politie en justitie samenwerking te vergemakkelijken, en voortzetting van de integratie van de dreigingsevaluatie door het gemeenschappelijk situatiecentrum in het beleid inzake terrorismebestrijding;
 - het verdere ontwikkelen van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen, mede door de aanneming van het Europees bewijsverkrijgingsbevel;
 - zorgen voor de volledige uitvoering en evaluatie van de bestaande wetgeving alsook de ratificatie van desbetreffende internationale verdragen en overeenkomsten;
 - de ontwikkeling van het beginsel van beschikbaarheid van rechtshandavingsinformatie;
 - het beletten van de toegang van terroristen tot wapens en explosieven, variërend van bestanddelen voor zelfgemaakte explosieven tot CBRN-materiaal;

- de financiering van terrorisme aanpakken, onder meer door het uitvoeren van overeengekomen wetgeving, het voorkomen van misbruik van de non-profitsector, en het evalueren van de algehele prestaties van de EU op dit gebied;
- technische bijstand om de capaciteiten van prioritaire derde landen te verbeteren.

REAGEREN

32. Wij kunnen het risico op terroristische aanslagen niet tot nul herleiden. Wij moeten in staat zijn op aanslagen te reageren wanneer zij zich voordoen, en erkennen dat aanslagen gevolgen over de grenzen van de EU heen kunnen hebben. De respons op een incident zal vaak gelijkaardig zijn ongeacht of die gebeurtenis door de natuur, door een technologisch voorval dan wel door de mens is veroorzaakt, dus kunnen de beschikbare reactiemechanismen voor het beheer van de gevolgen van natuurrampen ook worden gebruikt voor het verlichten van de gevolgen van een terroristische aanslag voor de burgers. Bij onze reactie op dergelijke gebeurtenissen moet ten volle gebruik worden gemaakt van de bestaande structuren, met inbegrip van het mechanisme voor civiele bescherming, dat door de EU is ontwikkeld voor de respons op andere grote Europese en internationale crises, en moet er voor coördinatie met het optreden van andere betrokken internationale organisaties worden gezorgd.
33. In geval van een incident met grensoverschrijdende gevolgen zal er behoefte zijn aan een snelle uitwisseling van operationele en beleidsinformatie, coördinatie ten aanzien van de media en wederzijdse operationele ondersteuning, met gebruikmaking van alle beschikbare middelen, waaronder militaire. Het vermogen van de EU om tot consistente of collectieve actie over te gaan, zal ook van essentieel belang zijn voor een effectieve en efficiënte reactie. Het ontwikkelen van EU-crisiscoördinatieregelingen, ondersteund door de nodige operationele procedures, zal helpen instaan voor een coherente EU-respons op terroristische aanslagen.
34. De lidstaten hebben de leidende rol bij de noodrespons op een terroristische aanslag op hun grondgebied. Niettemin moet ervoor worden gezorgd dat de EU, met de ondersteuning van de Europese instellingen, waaronder de Commissie, het collectieve vermogen bezit om solidair te reageren op een extreme noodsituatie die de middelen van een individuele lidstaat te boven zou kunnen gaan en een ernstige bedreiging voor de gehele Unie zou kunnen vormen. Het is van belang het huidige kader voor wederzijdse steun, het communautair mechanisme voor civiele bescherming, te evalueren en te herzien om deze bescherming te waarborgen.

35. De ontwikkeling van een risicogestuurde aanpak van capaciteitsbeoordeling - waarbij men zich voorbereidt op gebeurtenissen die zich met de grootste waarschijnlijkheid kunnen voordoen en die de grootste impact zouden hebben - zal de lidstaten in staat stellen hun capaciteiten te ontwikkelen om in een noodsituatie te kunnen reageren. De gemeenschappelijke EU-gegevensbank met de middelen en voorzieningen die de lidstaten zouden kunnen leveren om aan dergelijke gebeurtenissen in andere lidstaten of buiten de EU het hoofd te bieden, vult deze aanpak verder aan.
36. Solidariteit met, bijstand aan en schadevergoeding voor de slachtoffers van terrorisme en hun familieleden vormt een integrerend onderdeel van de reactie op terrorisme op nationaal en Europees niveau. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de slachtoffers passend kunnen worden vergoed. Door de uitwisseling van beste praktijken inzake nationale regelingen en de ontwikkeling van contacten tussen nationale verenigingen voor slachtofferhulp zal de Europese Commissie de EU in staat stellen maatregelen te nemen ter verbetering van de steun aan diegenen die het zwaarst lijden onder terroristische aanslagen.
37. Op internationaal niveau moet bijstand worden verleend aan EU-burgers in derde landen en moeten onze militaire en civiele vermogens in het kader van EU-crisisbeheersingsoperaties worden beschermd en bijgestaan. Tevens moeten wij ervoor zorgen dat onze werkzaamheden op het gebied van rampenbestrijding nauw worden gecoördineerd met de desbetreffende werkzaamheden in internationale organisaties, met name de Verenigde Naties. Ten slotte moet in de technische bijstand die de EU aan prioritaire derde landen verleent, de bijstand ter zake van de beheersing van de gevolgen van terroristische aanslagen verdisconteerd worden.
38. De belangrijkste prioriteiten voor 'Reageren' zijn de volgende:
- overeenstemming bereiken over EU-regelingen voor de coördinatie van crises en ondersteunende operationele procedures;
 - de wetgeving inzake het communautaire mechanisme voor civiele bescherming herzien;
 - risicobeoordeling ontwikkelen als instrument bij het opbouwen van capaciteit om het hoofd bieden aan een aanslag;
 - de coördinatie met internationale organisaties met betrekking tot het beheer van de respons op terroristische aanslagen en andere rampen verbeteren;
 - het uitwisselen van beste praktijken en het ontwikkelen van methoden voor bijstandverlening aan slachtoffers van terrorisme en hun familie.

DEMOCRATISCHE VERANTWOORDING

39. De Europese Raad zal elke zes maanden de vorderingen in verband met de strategie beoordelen.
40. Een maal onder elk voorzitterschap zullen - voorafgaand aan de beoordeling door de Europese Raad - de Raad, de Europese Commissie en het Europees Parlement samenkomen in een politieke dialoog op hoog niveau om samen de vorderingen te bespreken en in te staan voor transparantie en evenwicht in de aanpak van de EU.
41. Deze strategie zal worden aangevuld met een uitvoerig actieplan met alle relevante maatregelen onder de vier pijlers van deze strategie. Dankzij dit actieplan en een regelmatige follow-up en verstrekking van recente informatie door de coördinator voor terrorismebestrijding en de Europese Commissie, zal het Comité van Permanente Vertegenwoordigers de voortgang bij de verschillende onderdelen kunnen bewaken.